

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/86/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115213738
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6115213738.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v právnej veci žalobcu Jozefa Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XX, XXX XX C., zastúpeného Mgr. Petrom Kocákom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Rožňavská 8, 045 01 Moldava nad Bodvou, proti žalovanému M. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XX, XXX XX K. K., zastúpeného Kováč / Krpčiarová & partners - advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom M. Bela 2, 984 03 Lučenec, IČO: 47 253 975, o zaplatenie 1 250,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/278/2015 - 110 zo dňa 11. novembra 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku o nároku na náhradu trov konania mení tak, že žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (prvý výrok), a vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (druhý výrok).

2. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca žalobou žiadal, aby súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 250,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 13. 01. 2014 z titulu vrátenia kúpnej ceny za osobné motorové vozidlo zn. Honda Civic, rok výroby 1997, VIN: JHMEJ934009147695 v dôsledku odstúpenia žalobcu od kúpnej zmluvy ako nároku vyplývajúceho z vád motorového vozidla v zmysle § 597 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Z nesporných skutkových tvrdení strán sporu a vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že uzatvorili kúpnu zmluvu ohľadom predmetného motorového vozidla a nebol sporný ani jej obsah. V článku IV. zmluvy nazvanej „Stav predmetného motorového vozidla“ predávajúci (žalovaný) vyhlásil, že vozidlo bolo používané, riadne udržiavané, je v dobrom stave a má vady: chybu laku a menený motor D15Z6. Má najazdených 169 410 km. Kupujúci (žalobca) vyhlásil, že sa so stavom vozidla riadne oboznámil a kupuje ho v stave, v akom sa nachádza ku dňu podpisu tejto zmluvy. Okrem vád uvedených výslovne v písomnej kúpnej zmluve medzi účastníkmi nebolo sporné, že kupujúci mal vedomosť o tom, že je citeľná voľnosť riadenia a že si všimol, že auto bolo havarované, lebo predná kostra bola naváraná a zišla na predných plechoch farba. Túto skutočnosť potvrdil aj svedok Dávid Macák - kamarát žalobcu, ktorý testoval pred kúpou motorové vozidlo na skúšobnej jazde. Prvé odstúpenie žalobcu od zmluvy zo dňa 12. 01. 2014 malo byť zasielané dňa 09. 01. 2014. V tomto uvádza zistenie vád - vytekание oleja z motora, nefunkčný valec, zničený diferenciál, uvoľnená lambda sonda, poškodené riadenie, zlá geometria, lanko plynu zle nastavené. Ako dôvod odstúpenia je uvedený, že ho žalovaný výslovne ubezpečil, že vozidlo nemá žiadne vady (§ 597 ods. 2 OZ). Ďalšie odstúpenia od zmluvy nie sú datované. Tieto sú obsahovo totožné a mali byť zasielané dňa 07. 02. a 12. 02. 2014. V týchto sú uvedené vady: snímač polohy klapky, ovládací ventil prívodu vzduchu voľnobehu, snímač

otáčok kľukového hriadeľa a ďalšia neodstrániteľná vada, ktorú nemožno odstrániť z dôvodu chýbajúcej časti elektroinštalácie. V dôsledku toho, že samotný motor typového označenia D15Z6 nie je určený pre karosériu takéhoto vozidla, elektroinštalácia karosérie nie je kompatibilná s motorom D15Z6. Ďalej je uvedené, že z motorového vozidla uniká olej a sú problémy so štartovaním. Dôvodom odstúpenia bolo, že žalobca nebol na tieto vady upozornený, pričom vady majú za následok, že predmet kúpy nie je spôsobilý na bežné užívanie (597 ods. 1 OZ). Keďže boli zatajené skutočnosti, ktoré mali pre neho zásadný význam pre uzatvorenie kúpnej zmluvy, túto uzatvoril v omyle spôsobenom predávajúcim o tom, že motorové vozidlo má vlastnosti, resp. nemá vlastnosti, ktoré by mu znemožňovali jeho užívanie obvyklým spôsobom. Vozidlo nie je spôsobilé úspešne absolvovať prehliadku STK. Správa autoservisu Michal Perháč, Geča 29 zo dňa 28. 01. 2014 nepotvrdila existenciu vád - vytekanie oleja a problémy so štartovaním. Podľa záverov tejto správy automobil s výrobným číslom JHMEJ93400S147695 a nainštalovaným motorom D15Z6 nie je spôsobilý vykonať STK.

3. Z celkového zhodnotenia dokazovania mal súd prvej inštancie za to, že k platnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy zo strany žalobcu nedošlo z nasledovných dôvodov: Súd prvej inštancie sa nezaoberal vadami, ktoré boli obsiahnuté v odstúpení zo dňa 12. 01. 2014, ktoré malo byť podľa tvrdenia žalobcu zaslané 09. 01. 2014, t. j. 3 dni pred jeho napísaním, nakoľko táto skutočnosť sama o sebe spochybňuje, či vôbec bolo odoslané žalovanému a ak áno, kedy. Žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania, že došlo k zaslaniu tohto odstúpenia od zmluvy zo dňa 12. 01. 2014 žalovanému a tým k platnému odstúpeniu od zmluvy. Preukázal však, že žalovanému zaslal odstúpenia o d zmluvy zo dňa 07. 02. a 12. 02. 2014, žalovaný mal teda možnosť sa s nimi oboznámiť tým, že došli do jeho dispozičnej sféry. Preto sa súd zaoberal len vadami uvedenými v týchto odstúpeniach. Mal za to, že v konaní nebolo sporné, že v čase predaja malo vozidlo platnú STK. O tom, že nový motor je zamontovaný do vozidla, mal žalobca vedomosť. Vyplýva to priamo z kúpnej zmluvy. Doklady o platnej STK prevzal žalobca spolu s kúpnu zmluvou. Vozidlo bolo v čase kúpy pojazdné, samotný žalobca sa na ňom dostal až do Košíc. Samotná skutočnosť, že auto bolo havarované, neznamená, že malo vady, ktoré by ho robili neupotrebitelným. Predložené listinné dôkazy - správa autoservisu Perháč, ani svedecké výpovede navrhnutých svedkov, jednoznačne nepreukázali, že zistené vady motorového vozidla sú takého charakteru, že by vozidlo nebolo schopné prevádzky. Tvrdenia, že vozidlo s nainštalovaným iným typom motora by neprešlo cez STK, boli len špekulatívne tvrdenia nepreukázané samotným vyjadrením STK. Takýto dôkaz žalobca do spisu nedoložil, ani ho nenavrhol. Správa „autorizovaného servisu“ Perháč, aj keby bolo preukázané, že je skutočne autorizovaným servisom, nemôže totiž nahrádzať vyjadrenie STK, ktoré je pracoviskom špecializovaným na vykonávanie technickej kontroly vozidiel za podmienok stanovených zákonom (§ 37 a nasl. zákona 725/2004 Z. z.). Takéto vyjadrenie vo vzťahu k skutočnosti, či je vozidlo spôsobilé absolvovať STK, je nad rámec oprávnenia akéhokoľvek autoservisu. Z vyjadrenia servisu nevyplýva, či jednotlivé vady označené ako chybový kód DTC7, DTC14, DTC54 sú vadami neodstrániteľnými. Zo záveru správy autoservisu vyplýva, že dôvodom, pre ktorý by auto nebolo schopné absolvovať STK, nie je existencia samotných týchto vád, ale skutočnosť, že v automobile je nainštalovaný iný typ motora. O tejto skutočnosti však žalobca vedel pri samotnej kúpe, ako už bolo uvedené. Žalobca navyše nevyvrátil tvrdenie žalovaného, že práve s týmto motorom absolvoval STK, ktorá bola platná aj v čase uzatvorenia kúpno predajnej zmluvy. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania existencie dôvodov pre platné odstúpenie od kúpnej zmluvy v zmysle § 597 ods. 1 OZ. Ďalej mal za to, že v kúpnej zmluve ako aj ústne predávajúci upozornil kupujúceho na niektoré vady, preto na tento prípad nemožno aplikovať ust. § 597 ods. 2 OZ. Toto by bolo možné aplikovať len v prípade, ak by predávajúci ubezpečil kupujúceho, že vec, ktorá je predmetom kúpy, nemá žiadne vady. Navyše tento dôvod odstúpenia od zmluvy je uvedený len v odstúpení zo dňa 12. 01. 2014, ktorého zaslanie žalovanému nebolo preukázané. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) v spojení s § 262 C. s. p. podľa zásady úspešnosti v spore tak, že „žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu“.

5. Proti druhému výroku rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. t. j. s tvrdením, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca súdu prvej inštancie vyčítal, že súd prvej inštancie rozhodnutie o trovách konania odôvodnil stručne zásadou úspešnosti v spore, pričom žalobca

je toho názoru, že v tomto prípade sú naplnené dôvody na aplikáciu ust. § 257 C. s. p., pretože sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pri existencii ktorých neprizná súd úspešnej strane náhradu trov konania. Argumentoval, že podľa ustálenej judikatúry všeobecných súdov pri posudzovaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa treba prihliadnúť na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery strán sporu a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoja v konaní. Dôvodmi odôvodňujúcimi podľa žalobcu aplikáciu § 257 C. s. p. sú najmä dôvody týkajúce sa samotného uplatnenia nároku na súde. Žalobca v odvolaní zopakoval skutkové tvrdenia uvedené v žalobe a vyjadrení k odporu žalovaného a zdôraznil, že aj keď sa mu nepodarilo preukázať platné odstúpenie od zmluvy podľa § 597 ods. 1 a 2 OZ, je nepochybné, že v konaní bolo preukázané, že predmetné motorové vozidlo nebolo v čase kúpy v dobrom stave a bezprostredne po jeho kúpe vyšli najavo viaceré závažné vady. Motorové vozidlo najazdilo od uzatvorenia kúpnej zmluvy cca 350 km, pričom absolvovalo len cestu z miesta kúpy do Košíc a následne výjazdy do servisov svedkov, ktorí vypovedali v konaní. Inak je prakticky odstavené v mieste bydliska žalobcu, je nepojazdné a hoci na túto skutočnosť súd prvej inštancie neprihliadal, oprava väd by bola neekonomická, keďže výdavky s tým spojené by prevýšili hodnotu samotného vozidla, čo vo výpovediach potvrdili aj svedkovia B. I. a M. O.. Žalobca sa v dobrej viere domáhala vrátenia kúpnej ceny, keďže bol presvedčený, že platne odstúpil od kúpnopredajnej zmluvy. Za takéhoto stavu by bolo podľa neho krajne nespravodlivé, ak by žalovanému, ktorý mu odpredal motorové vozidlo s množstvom skrytých väd, ktorých oprava by prevýšila hodnotu vozidla, bola zároveň priznaná náhrada trov konania.

6. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania a vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalovaný mal za to, že nie sú splnené podmienky na aplikáciu ust. § 257 C. s. p. v tomto prípade. Neúspech žalobcu v spore je dôsledkom jeho postupu, keď nepreukázal, že v prejednávanej veci boli splnené podmienky na odstúpenie od zmluvy. Ak by dôvody osobitného zreteľa mali spočívať v okolnostiach uvádzaných žalobcom, viedlo by to k absurdným záverom, keď by súdy nemohli stranám priznať náhradu trov konania takmer v žiadnom sporovom konaní. Poukázal tiež na to, že žalobca bol v konaní zastúpený advokátom. Napokon zdôraznil, že na to, aby súd mohol o náhrade trov konania rozhodnúť podľa § 257 C. s. p. nestačí len existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, ale súčasne musí byť splnená aj podmienka výnimočného charakteru rozhodnutia, pričom žalobca v odvolaní vôbec nevysvetľuje, prečo je potrebné na žalobcom tvrdené dôvody osobitného zreteľa výnimočne prihliadnúť.

8. Konanie pred súdom prvej inštancie začalo dňa 29. 06. 2015 za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O. s. p.“) a pokračovalo aj po nadobudnutí účinnosti C. s. p. Súd prvej inštancie rešpektujúc ustanovenie § 470 ods. 1, 2 C. s. p., podľa ktorého sa nový procesnoprávny predpis použije aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti s tým, že právne účinky úkonov uskutočnených pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona zostávajú zachované, prejednal a rozhodol vec už podľa ustanovení C. s. p. Rovnako odvolanie žalobcu bolo podané na súd prvej inštancie už za účinnosti C. s. p. dňa 29. 12. 2016. Odvolací súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. pri prejednaní odvolania aplikuje v zmysle príkazu § 470 ods. 1 C. s. p. ustanovenia tohto zákona.

9. V prejednávanej veci nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.).

10. Podľa § 385 ods. 1 C. s. p. na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

11. O tom, či je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie rozhoduje odvolací súd. Pokiaľ považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za správne, dokazovanie neopakuje (podľa § 384 ods. 1 C. s. p. zopakuje odvolací súd dokazovanie len v prípade, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a potom vychádza zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorým je podľa § 383 C. s. p. viazaný.

12. Po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodu vymedzeného v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. dospel odvolací súd k názoru, že je dôvod na zmenu druhého výroku rozsudku súdu prvej inštancie o nároku žalovaného na náhradu trov konania v zmysle § 388 C. s. p., avšak nie z dôvodu aplikácie § 257 C. s. p., ale v súvislosti s nesprávne formulovaným výrokom, v ktorom absentoval údaj o osobe povinnej nahradiť trovy konania žalovanému. Obsahovo však ide o totožné rozhodnutie opierajúce sa o ustanovenie § 255 ods. 1 C. s. p. Súd prvej inštancie totiž rozhodol v rozsudku o nároku žalovaného na náhradu trov konania na základe zásady úspechu v spore (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.) nevykonateľným výrokom, v ktorom neuviedol voči komu má žalovaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %) (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/41/2016 zo dňa 25. 05. 2017).

13. K odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

14. Odvolací súd nemá za to, že dôvody uvedené žalobcom v odvolaní sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa. V tejto právnej veci sa jednalo o klasický spor z väd tovaru, pričom je na zvážení žalobcu, aké nároky z väd si u žalovaného a následne v súdnom konaní uplatní a či je schopný nielen existenciu týchto väd, ale aj nároky z nich uplatnené preukázať. Žalobca v tomto konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania platnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy a v dôsledku toho vrátenia kúpnej ceny. Nemožno teda povedať, že by sa jednalo o zložitú doposiaľ neriešenú právnu problematiku. Skutočnosť uvádzaná žalobcom, že vozidlo je nepojazdné, sama o sebe nehovorí, či je nepojazdné z dôvodu vytykánych väd v konaní, alebo z dôvodov dodatočných zásahov žalobcu do vozidla. Na prvú zmieňovanú okolnosť nemôže odvolací súd súc viazaný rozsahom odvolania prihliadať, nakoľko odvolanie proti prvému výroku rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej, ktorým žalobu zamietol, podané nebolo, v tejto časti je teda rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a nepodlieha vecnému prieskumu zo strany odvolacieho súdu. Skutočnosť uvádzaná žalobcom, že motorové vozidlo má aj množstvo iných väd, ktorých oprava by bola neekonomická, nie je pre právne posúdenie veci samej (dôvodnosť nároku uplatneného žalobou) rozhodná, a preto je irelevantná. Ani skutočnosť, že žalobca bol presvedčený, že platne odstúpil od zmluvy nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa. Ak by nesprávne právne posúdenie veci stranou sporu malo byť dôvodom hodným osobitného zreteľa, potom ako správne poukazuje žalovaný, by zásada úspechu v konaní pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vyjadrená v ust. § 255 C. s. p. takmer vôbec neprichádzala do úvahy.

15. Podporne odvolací súd poukazuje na to, že ako napokon sám žalobca v odvolaní uvádza, podľa ustálenej judikatúry všeobecných súdov pri posudzovaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa treba prihliadnuť na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery strán sporu a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Žalobca svoje osobné, majetkové, zárobkové, či iné pomery odôvodňujúce výnimočnosť situácie, pre ktorú by mal súd aplikovať ust. § 257 C. s. p., ako sú napr. nízky príjem, či iná zlá sociálna situácia, v konaní vôbec (ani pred súdom prvej inštancie, ani v odvolaní) neuviedol. Pokiaľ ide o okolnosti predchádzajúce vzniku sporu, ako aj týkajúce sa vedenia sporu, žalovaný (ako z výsledku konania vo veci samej vyplýva) dôvodne odmietal vrátiť žalobcovi kúpnu cenu, aj v samotnom súdnom spore bol aktívny, vyjadroval sa k argumentom žalobcu v konaní riadne a včas.

16. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v tejto posudzovanej veci nevzhladol dôvody na aplikáciu ust. § 257 C. s. p., t.j. výnimočnosť prípadu, ani dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v okolnostiach prípadu ako sú neprimeraná tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, ani v okolnostiach (pomeroch) na strane strán sporu.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože v odvolacom konaní bol žalovaný plne úspešný.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.);

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C .s p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).